

master), ἔργον ἐκ τῶν ὀλίγων τῶν προγενεστέρων ἁγγλων συγγραφέων, ἅτινα καὶ μέχρι σήμερον ἀνεκγινώσκονται μετὰ πολλῆς τέρψεως.

Εἰς τι συμπόσιον τοῦ Sir William Cecil ἐν Windsor, ὅπου πλῆθος σοφῶν παρευρίσκοντο, ὁ Cecil διηγήθη ὅτι διάφοροι τοῦ Eton σπουδασταὶ ἀνεχώρησαν ἕνεκα τῆς αὐστηρότητος τοῦ διδασκάλου, ἣν καὶ ἐχαρκτηρίσεν ὡς μέγα σφάλμα πρὸς τὴν τῶν νέων ἐκπαίδευσιν. Ὁ Sir William Petre διατείνεται τὸ ἐναντίον· αὐστηρὸς ὢν ὁ ἴδιος θερμῶς συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς τιμωρίας. Ὁ Dr Wootton μᾶλλον ἐσυμφώνει μετὰ τοῦ Cecil. Ὁ Sir John Mason οὐδὲν λαβὼν μέρος ἐχλεύαζεν ἀμφοτέρους. Ὁ Haddon ὑπεστήριζε τὸν William Petre, διατεινόμενος ὅτι ὁ καλῆτερος ἐν Ἀγγλίᾳ διδάσκαλος εἶναι ὁ αὐστηρῶς τιμωρῶν. Τότε ὁ Ρογῆρος Ascham ὀργίλως ἀπήντησεν ὅτι ἂν τοιοῦτός τις διδάσκαλος εἶχε καλὸν μαθητὴν, τοῦτο πρέπει νὰ χρεωσθῇ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ παιδὸς μᾶλλον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν βίβλιν τοῦ διδασκάλου. Ὁ Cecil καὶ ἄλλοι κῆρυξταισθήθησαν ἀκούσαντες τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Ascham. Ὁ Richard Sackville ἐσιώπα· ἀλλ' ὅτε ὁ Ascham μετὰ τὸ γεῦμα μετέβη εἰς τῆς βασιλίσσης ἵνα ἀναγνώσῃ ἐνώπιόν της λόγον ἐκ τῶν τοῦ Δημοσθένους, ἔλαβεν αὐτὸν ἰδιαίτερος, καὶ εἰλικρινῶς τῷ ἐξέφρασεν ὅτι, καὶ τοι δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, ἐγίνωσκεν ὅμως ἐκ πείρας ὅ,τι ὁ Ascham ὑπεστήριζε· διότι ἕνεκα τῶν ἀδιακόπων ῥηθιδισμῶν τοιοῦτου διδασκάλου ἔλαβεν ἀνίκητον ἀποστροφὴν εἰς τὴν σπουδὴν· ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν εἰς τὰ ἴδια τέκνα, θερμῶς παρεκίνησε τὸν Ascham νὰ γράψῃ τὰς σκέψεις καὶ θεωρίας του ἐπὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου. Τὸ μικρὸν τοῦτο συμβέβηκός παρεκίνησε τὸν Ρογῆρον Ascham νὰ γράψῃ τὴν περίφημον αὐτοῦ πραγματείαν.

Φ. Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΛΛΑΤΙΟΥ ΕΚΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλ. 439.)

№ 37. Σόρμικτα. Sive opusculorum Græcorum et Latinorum, vetustiorum ac recentiorum, libri duo. Eddente, nonnullis additis, Bartoldo Nihussio. Coloniae Agrip. 1653 in 8°.

Τάδε εἰσὶ τὰ ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα ἑλληνικὰ καὶ Λατίνων πονήματα·

α. Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ ἐκφρασίς ἐν συνόψει τῶν ἀπ' Ἀντιοχείας μέχρις Ἱεροσολύμων κάστρων καὶ

χωρῶν Συρίας, Φοινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἁγίων τόπων.

β. Ἐπιφανίου Μοναχοῦ τοῦ ἁγιοπολίτου, διήγησις εἰς τύπον περιηγητοῦ, περὶ τῆς Συρίας, τῆς ἁγίας πόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων τόπων.

γ. Περδίκου Πρωτονοταρίου τῆς Ἐφέσου ἐκφρασίς περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Κυριακῶν θεμάτων (εἰς στίχους).

δ. Ἀνωνύμου, Ἀπόδειξις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων.

ε. Eugesippus de distantiis locorum Terræ Sanctæ.

ς. Leonis Allatii de Solea veteris Ecclesiæ.

ζ. Ejusdem de Liturgia S. Iacobi, Editio altera priore auctior, De Communione sub unica specie, et de Lignis Sanctæ Crucis.

η. Rituale vetus Coptitarum, Latine reditum ab Athanasio V'.

θ. Conradi Marpurgii S. Elisabeth vidua, Thuringiæ Lantgrav.

ι. Gabriel Sionita de ritibus nonnullis Maronitarum.

ια. Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἱστορικὴ διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων Βασιλείου τοῦ αὐοιδίμου βασιλέως τῶν Ῥωμαίων.

ιβ. Ἰωάννου κληρικοῦ καὶ κουβουκλειοῦ τοῦ Καμενιάτου εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

ιγ. Ἰωάννου Ἀναγνώστου διήγησις καὶ Μονωδία περὶ τῆς τελευταίας ἀλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης.

ιδ. Θεοδώρου Γαζῆ, περὶ Ἀρχιεργαστῶν Τουρκῶν.

ιε. Ἰωάννου Ἀναγνώστου Μονωδία — ις. Melchior Inchofferus de Eunuchismo.

ιζ. Leonis Allatii Confutatio Fabulæ de Ioanna Papissa ex Monumentis Græcis etc. etc.

ιη. Lucas Holstenius de Abassinorum communionem sub unica specie et de Sabbatho flumine.

ιθ. Anonymus de Sabbatho flumine — Κ'. Catalogus Operum. S. Ioannis Damasceni. Ιο. Ruberto suppeditarum a Leone Allatio — τὰ προμνημονευθέντα ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ, ἦν ὁ Ἀλλάτιος ἐσκόπευεν ἀρξίσαι δι' ὀκτώ ἐτι βιβλίων, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐκ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐκδοθέντος φυλλαδίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Leonis Allatii Συμμίκτων, sive Opusculorum Græcorum et Latinorum vetustiorum ac recentiorum libri X Indiculus editus Romæ apud successorem Mascard; 1668 in 4° », ἑλληνιστὶ γεγραμμένα πονήματα, συνοδεύονται ἅπαντα ὑπὸ λατινικῆς αὐτοῦ μεθερμηνεύσεως. Εὗρονται δὲ καὶ ἐν τῷ κ' τόμῳ τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐκδόσεως τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων.

Ὁ βουλούμενος μαθεῖν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν συγγραφέων, ἃς τὰ μὲν ἐκδοθέντα ὀκτώ τῶν Συμμί-

των βιβλία ἐμελλον περιέχειν, ἀναγινωσκέτω τὰς πρώτας σελίδας τοῦ 12^{ου} τεύχους τῆς τοῦ Φαβρικίου ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης.

N°. 38. Il viaggio della Signora D. Lucrezia Barberina Duchessa di Modena, da Modena à Roma. In Genoa 1654 in 4°.

N°. 39. De utriusque Ecclesiæ Orientalis atque Occidentalis perpetua in dogmate de Purgatorio consensione, ad Alexandrum VII. Pontif: Opt: Max: Addita sunt ejusdem Alatii, epistola ad Ioannem Christianum de Roinebourg, de perpetua Ecclesiæ Occidentalis atque Orientalis tum in dogmate, tum in ritibus consensione; ad Bartoldum Nihusium epistola secunda, de communione Græcorum sub unica specie, et de textu Maccabæorum; de sacrificio pro mortuis; Eustratii Constantinopolitani de animabus separatis; Ioannis Vecci Patriarchæ Constantinopolitani liber tertius de causa Schismatis, Græce et Latine eodem Leone Allatio interprete. Romæ 1655 in 8°. καὶ Francofort: 1656 in 8°. ἄνευ τῶν ἑλληνιστὶ γεγραμμένων μαρτυριῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει περιεχομένων.

Δι᾽σχυρίζεται ἐν ἄλλοις ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ ἐκκλησίαι, παραδέχεται ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τὴν ὑπαρξίν τοῦ καθαρτηρίου πυρός, ἣν τινὲς τῶν θεολόγων αὐτῆς δι' ἰδίου λόγους ἠρνήθησαν.

N°. 40. La vita della venerabile Suor Maria Raggi da Scio del terzo Ordine di S. Domenico. Id Roma 1655 in 4°.

Ὁ εὐπαιδευτος Μιχαὴλ Lothus ἔγραψε λατινιστὶ τὸν βίον τῆς Χίης Μάρτυρος ταύτης, ἐν δυοὶ βιβλίοις, ἐν ᾧ Πάυλος Minerva Barabis ἰταλιστὶ μεθερμηνεύσας, ἐν Νεαπόλει τῷ 1609 ἔτη ἐξέδωκεν. Ἀξιωματικὸς ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς μέχρι τῆς νῦν ἐποχῆς σωζομένη ἐπιμαρμαρίου, ἐπιγραφή ἥδε πρὸς μνήμην αὐτῆς χαρθεῖσα.

D. O. M.

» Venerabili Sorori Mariæ Raggi Chiensi Ordin: III. S. Dominicii.

» Illustris D. Iulius Magdalenus Capisserreus Nobilis Romanus

» Locum monumenti ad depositum gratis prociit Latinos in instrumento concessit

» Hæc XXXVIII annis nata cum sanctissimæ et religiosissime

» Vixisset specialibus gratiis et favoribus a Deo dotata,

» Feliciter in Domino quievit die VII Ianuarii C. I. C. I. C. C.

G. E. F. C.

N°. 42. Carmina Græca in Christinam Suecorum Reginam. Romæ 1656 in 4°.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ἡ ἐξώμοσις χάριν τοῦ Αυτοῦ Δόγματος τῆς τῶν Σουιδῶν ἀνάσσης Χριστιανῆς, ἐν Inspruck, τῷ 1655 ἔται.

N°. 41. Concordia nationum Christianorum Asiæ Africæ et Europæ in fide Catholica. Romæ 1655 in 4°. et 1662 in 4°.

Ἰσως τὸ ὑπὸ τοῦ Διπίνου μνημονευόμενον σύγγραμμα τοῦ Ἀλλατίου « La Concorde des nations Chrétiennes d'Asie, d'Afrique et d'Europe sur la foi Catholique abandonnée par les Protestants — Mayenne 1655 in 8° » εἶναι γαλλικὴ μετάφρασις τούτου.

N°. 43. Sancti Methodii Episcopi et Martyris convivium Decem Virginum, sive de castitate, Leo Allatius hactenus non editum, primus Græce vulgans, Latine vertit, notas et diatribam de Methodiorum Scriptis adjecit; ad Alexandrum VII. Pontif: Opt. Max. Romæ 1656 in 8°.

Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς ἐν Ἀμβούργῳ ἐκδόσεως τῶν ἔργων ἀπάντων τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰππολύτου τῆς τῷ 1718 ὑπὸ I. A. Φαβρικίου εἰς φύλλον δημοσιευθείσης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Sancti Hippolyti Episcopi et Martyris, Opera non antea collecta, et partim nunc primum edita, Gr. et Lat; accedunt viror: doct: notæ et animadversiones, juncta appendix Scriptorum dubiorum supposititiorumque, necnon quæcumque reperiri potuere ex lucubr: Hippolyti junioris Thebani »

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Thesaur: Epistol: La Graziani etc. (Vol II. Page 446).

N°. 44. Eustratii Presbyteri Liber de vita functorum Statu. Gr. et Lat. Romæ 1655 in 8°.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κατεχωρίσθη καὶ εἰς τὸ εἰκοστὸν ἑξέδομον τεῦχος (Σελ. 362) τῆς πολυτόμου καὶ πολυτίμου Bibliotheca Patrum. Lugduni 1677—1715 in f^o.

N°. 45. Vita e morte del P. F. Alessandro Baldrati da Lugo fatto morire nell'a città di Scio da Turchi per la fede Cattolica. In Roma 1657 in 12.

Ὁ Χῖος οὗτος τοῦ καθολικοῦ θρησκείματος μάρτυς ἐμαρτύρησε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

N°. 46. Mellisolyra. De laudibus Dionysii Petavii Societatis Iesu Presbyteri Carmine Iambico Græco. Romæ 1658 in 8°.

Ποιημάτων ἐν μέτρῳ ἱαμβικῷ καὶ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ ῥωνῇ γεγραμμένων σὺν λατινικῇ μεθερμηνεύσει.

Nº. 47. *Librorum Editorum Elenchus ad Illustriiss: D. D. Aloysium La Farina Marchionem Madoniae etc. etc. Romae 1659 in 8º.*

Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ φυλλαδίου τούτου, μοι ἐπεμψεν ἐκ Παρισίων πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὁ περὶ ὧν γάλλος βιβλιογράφος Βρυνέτος.

Nº. 48. *De Cryptographia Græcorum recentiorum Epistola ad Carolum Moronum Eminentiss: Cardinalis Barberini Bibliothecarium. Romae 1659 in 8º.*

Ἡ διατριβὴ αὕτη πραγματεύεται περὶ τῆς κρυπτογραφίας τῶν μεταγενεστέρων Ἑλλήνων· κρυπτογραφία δὲ ἐστὶν ἡ μέθοδος τοῦ γράφειν συμβολικῶς.

Nº. 49. *Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Romae 1658 in 12º.*

Nº. 50. *Ἐγχειρίδιον περὶ τοῦ συμβόλου τοῦ Ἁγίου Ἀθηνασίου. Romae 1759 in 12º.*

Ἀμφότερα τὰ ἐγχειρίδια ταῦτα εἰσὶ γεγραμμένα εἰς χυδασιότην ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐν Χίῳ καὶ ἀλλαχοῦ Γραικο-λατίνοις.

Nº. 51. *Vindiciæ Synodi Ephesinæ et S. Cyrilli de processione ex Patre et Filio Spiritus Sancti. Romae 1661 in 8º.*

Nº. 52. *Ioannes Henricus Hottingerus fraudis et imposturæ convictus circa Græcorum dogmata. Romae 1661 in 8º.*

Αἰτίαν τῆς διατριβῆς ταύτης ἔδωκεν ἡ ἐν τῇ « Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ τοῦ 17. αἰῶνος. » (I. H. Hottingeri. *Historia Ecclesiastica etc. etc. Tiguri 1657—67—9 vols in 12º*) ὑπὸ Ὀττίγγερου πραγματεία, ἐν ᾗ δαίνονται δῆθεν αἱ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων ἐκκλησίας ὁμοιότητες, καὶ αἱ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς δυτικῆς μέγισται διαφοραὶ. — Κατὰ τῆς ἀνακρούσεως τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα διατριβῆς ταύτης τοῦ Ἀλλάτιου ὁ Ὀττίγγερρος ἔγραψεν ἑτέραν ἐπιγραφομένην « *De Leone Allatio nimis temeritatis convicto, et perpetuo Ecclesiarum Latinæ et Græcæ dissensu* » Tiguri 1662 in 4º.

Nº. 53. *Poete antichi raccolti da Codici Manoscritti delle biblioteche Vaticana e Barberina Napoli 1661 in 8º.*

Ἡ πολύτιμος ἀλλὰ πλήρης χασμάτων καὶ σφαλμάτων συλλογὴ αὕτη (ἀρχαίων Ἰταλικῶν) ποιήσεων ἀνεκδότων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, προσεφωνήθη τοῖς Ἀκαδημαϊκοῖς τῆς Μεσσηνικῆς τοῖς ἐπικαλουμένοις Della Fucina, καὶ συνοδεύεται ὑπὸ σοφῶν καὶ μακρῶν προλεγομένων, ἐν οἷς ὁ ἐκδότης σαφηνίζει καὶ σχολιάζει τὰς τε ποιήσεις καὶ τοὺς ποιητὰς αὐτῶν.

Nº. 54. *De octava Synodo Photiana; annexa est Ioannis Henrici Hottingeri Disputationis Apologeticæ de Ecclesiæ Orientalis atque Occidentalis tam in dogmata, quam in ritibus dissensa; et Iuvenis Nemensis (Ἡλίας Βεζέλιος) exercitationibus historiæ theologiæ de Ecclesia Græcanica hodierna, refutatio. Romae 1662 in 8º. et Francf. 1666 in 4º.*

Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ πονήματος τούτου, τῷ περὶ τῆς ὀγδόης συνόδου πραγματευομένῳ, ὁ Ἀλλάτιος ἀρνεῖται ῥητῶς τὴν ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου Θ'. ἀναγνώρισιν τῶν ἀπειτήσεων Φωτίου τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ κατ' αὐτὸν πλαστογραφήσαντος τὰ τε πρακτικὰ τῆς συνόδου καὶ τοῦ Ποντίφηκος τὰς ἐπιστολάς.

Nº. 55. *De Symeonum Scriptis diatriba, Symeonis Metaphrastæ laudatio, auctore Michaele Psello; Sanctæ Mariæ Planctus, ipso Metaphraste, auctore; ejusdem aliquod Epistolæ; Leone Allatio ipso interprete. Gr. et Lat. Parisiis 1664 in 4º.*

Ἀφορμὴν τῆς περὶ Συμειῶνων, Συμώνων, Συμωνιδῶν καὶ Συμωνακτιδῶν διατριβῆς ταύτης, ἔδωκεν ὁ ἐν τῷ ἰδίῳ τεύχει ἐκδοθεὶς λόγος Συμειῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ. « Εἰς τὸν θρόνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὅτε περιεπλάκη τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. » Ὁ Φαβρίκιος συμπεριέλαβε ἐν τῇ ἐκτυτῇ ἑλληνικῇ βιβλιοθήκῃ (Τομ. 1. Σελ. 296 κτλ.) ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἄνω τόμῳ περιεχόμενα.

Nº. 56. *In Roberti Creyghtonii Apparatum, versionem et notas ad historiam Concilii Florentini scriptam à Sylvestro Syropulo. Romae 1666 in 4º. et 1674 in 4º.*

Ροδόρυτος Κρέϋγγτων σοφὸς τοῦ 17. αἰῶνος Θεολόγος καὶ ἐφημέριος τοῦ τῆς Ἀγγλίας Μονάρχου Καρόλου τοῦ Β' μεθερμηνεύσας λατινιστὶ τὴν τοῦ Συροπούλου ἢ κατ' ἄλλους Σγουροπούλου ἑλληνιστὶ γραφεῖσαν « ἱστορίαν τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου » καὶ διὰ τοῦ τύπου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « *Exactissima Narratio Concilii Florentini sive vera historia unionis non veræ inter Græcos et Latinos, Gr. Scripta Sylv. Sguropulum Patriar: Constantinop. qui Concilio interfuit, cum versione Latina notisque etc.* » ἐν Hagæ Con κατὰ τὸ 1660 ἔτος εἰς φύλλον δημοσιεύσας, τοσοῦτον πλήρη αὐτὴν ἐποίησε προλεγομένων καὶ σημειώσεων κατὰ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, ὥστε ὁ Ἀλλάτιος ἠναγκάσθη γράψαι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διατριβὴν, ἐν ᾗ πικρῶς κατ' αὐτοῦ φέρεται ὑβρίζων καὶ λέγων ὅτι μεταφράζων παρεμόρφωσε τὰ ὑπὸ τοῦ Σγουροπούλου ἱστορηθέντα.

Nº. 57. De Cryptographia Græcorum recentiorum Epistola Secunda ad Nobilissimum illustrissimum atque Sapientissimum Principem Demetrium Franciscæ Rhodocanakidem Chiensem. Romæ 1666 in 4º et Parisiis 1667 in 8º.

Τὸ σπανιώτατον τοῦτο πονημάτιον παρά τινι τῶν ἐν Λονδίῳ βιβλιοκλήλων ἐντυχὼν ἐκτετάμην, καὶ τῇ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου βιβλιοθήκῃ ἐδώρηται.

Nº. 58. Drammaturgia divisa in sette indici con tavola degli autori. In Roma 1666 καὶ in Venetia 1755 in 4º

Σπάνιον καὶ πολύτιμον βιβλίον περιέχον ἀπαρίθμησιν καὶ περιγραφὴν ἀπάντων τῶν Ἰταλιστῶν μέχρι τοῦ 1666 ἔτους δημοσιευθέντων ἐν Ἰταλίᾳ δραμάτων μετὰ συντόμου βιογραφίας τῶν γραψάντων αὐτά. Ἡ ἐν Βενετίᾳ δευτέρα ἐκδοσις αὐτοῦ περιέχει πολλὰς προσθήκας καὶ διορθώσεις τῶν I. Κινδονίου, Ἐμμανουὴλ Ροδακανάκιδος τοῦ Χίου καὶ I. Ἀγουστίνου (I. Cendonì, Emmanuele Principe Rhodocanaki di Chio et I degli Agostini).

Nº. 29. S. Nili ascetæ epistolæ MLXI distributæ in quatuor libros Græce et Latine, cum notis et diatriba de Nilis et eorum scriptis. Romæ 1668 in Fº.

Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ τῆς ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φαβρικίου εὐρεται ἡ περὶ Νείλων διατριβή.

Nº. 60. Variæ lectiones ad Constantini Manasses breviarium historicum, ad calcem Manassis Græce et Latine edite a Car. Anibale Fabrotto. Romæ 1655 in Fº.

Nº. 61. Leonis Allatii Instructio de bibliotheca Palatina Romam transportanda. Ex Italico translata à Mich. Frid. Quade. Gryphiswald 1708 in 4º.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ οὗ τινος τὴν ἐπιγραφὴν ἀντέγραψα ἀπὸ τὸν Νικέρωνα (Memoires pour servir etc. Vol X. Part. 2. P. 259) ὁ Ἀλλάτιος καυχᾶται ὅτι οὐδὲ φύλλον ἐκ τῶν ἐξ Εἰδελβέργης εἰς Ρώμην ὑπ' αὐτοῦ μεταφερθέντων χειρογράφων καὶ βιβλίων ἀπωλέσθη.

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ὑπάρχει χειρόγραφον ἡριθμημένον 631—4 καὶ ἐπιγεγραμμένον « Instruktion à V. S. Doctor Allaccio, scrittore Græco, della bibliotheca Vaticana, per andare in Germania per servizio di nostro Signore.

Nº. 62. De Ioanne Damasceno et ejusdem scriptis diatriba. Parisiis 1742 in Fº.

Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τῆς διτόμου συλλογῆς τῶν « Ἀπάντων » Ἰωάννου τοῦ Δαμασκίνου τῆς ὑπὸ τοῦ

Μιχαὴλ Le Quien ἑλληνο-λατινιστῇ εἰς φύλλον ἐκδοθείσης.

Nº. 63. Ἐπιστολὰς φιλολογικαί, θεολογικαί, φιλοσοφικαί καὶ οἰκιακαί, Λατινιστῇ, ἑλληνιστῇ, Ἰταλιστῇ et Γαλλιστῇ, γραφαῖσαι φίλοις καὶ γνωρίμοις ἀνδράσιν, καὶ ἐν παντοίοις συγγράμμασιν αὐτῶν καταχωρισθεῖσαι.

Ἰδίον τεῦχος περιέχον συλλογὴν ἀπαστῶν τῶν κατὰ καιροὺς ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου γραφεισῶν ἐπιστολῶν δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι. Ἀρκετὸς αὐτῶν ἀριθμὸς εὐρηται ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ τοῦ συντάγματος Πέτρου Βουρμανίου. « Sylloges epistolarum a viris illustribus scriptorum. (Leidæ 1727, 5 vol. in 4º), ἐν τῷ τριηκοστῷ τῆς τοῦ Ἀγγέλου Καλογερᾶ. Raccolta di Opuscoli Scientifici e Filologici. (Venezia 1728—1749, vol. 40 in 8º) καὶ ἄλλαχού.

Καὶ ταῦτα μὲν, περὶ τῶν διὰ τοῦ τύπου μέχρι τῆς νῦν ἐποχῆς δημοσιευθέντων συγγραμμάτων (καὶ) τοῦ ἡμετέρου πατριώτου Λέοντος, ἱκανὰ νομίζω, κατ' ὅσον ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος βιογραφικοῦ δοκιμίου ἐπιτρέψει, ἵνα δώσωσι τῷ ἀναγινώσκοντι γενικὴν τινὰ ἰδέαν αὐτῶν (καί)· νῦν δὲ προσῶμεν εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐν ταῖς διαφόροις τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης ὀνομασταῖς βιβλιοθήκαις διατηρουμένων, ὅσον γ' ἐγὼ γινώσκω, ἀνεκδότων χειρογράφων, ὧν τὰ πλείω εἰσὶ Λατινικὰ μεθερμηνεύσεις ἑλληνικῶν συγγραφῶν τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς μὴπω εἰσέτι τυπωθεῖσων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΚΟΡΙΤΣΑΣ (¹).

Πόλις καὶ ἔδρα τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ γνωρίζομένης διοικητικῆς περιφερείας, ἥτις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην διαπρέπει φυσικῶς τε καὶ ἠθικῶς μετὰ τῶν 14 τῆς νέας Ἠπείρου ἐπαρχιῶν (2), αἵτι-

(¹) Πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Ἐξ Ἠπείρου τὴν 27 Νοεμβρίου 1867.

Ἐν τῷ ἰθνηφελῇ ὑμετέρῳ περιοδικῷ καταχωρῶνται σπειραδικαί τινες εἰδήσεις περὶ τῆς Κορίτσας, ἀξιολόγου Ἠπειρωτικῆς πόλεως. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν ἀποσταλλομένην ὑμῖν μονογραφίαν ταύτην, ἐξαχθεῖσαν ἐξ ἀνεκδότου πονημάτων μου, εὐρητε θετικώτερον τε καὶ περιεργότερον περὶ αὐτῆς, εὐαρεστέθητε ἵνα δημοσιεύσῃτε καὶ τὴν παρεῖσαν, ἣν συνέταξα πρὸ δύο ἐτῶν προμηθευθεὶς ἱκανὰς τοπικὰς πληροφορίας παρὰ φιλικότερος καὶ λογίος Ἠπειρώτου ὀνομαζόμενος εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, οὗ τινος τὸ ὄνομα παρατιπώ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδίδων εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του.

Η. ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ.

(²) Ἰδὲ εἰς τὸ Ἄνθ. Μέρος, κεφ. 5' τὰ ὀνόματα τῶν 14 ἐπαρχιῶν.